

๑. ผู้จัดทำนวัตกรรม : นางสุภาภรณ์ ศิริชัยวัฒนกุล ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ

๒. ชื่อนวัตกรรมการเรียนรู้ : การพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยใช้เพลง
เป็นฐานด้วยอรรถลักษณะของอุบลราชธานี ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบนีโอฮิวแมนนิส
(Neo Humanist) สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาล ๓ โรงเรียนเมืองอุบล

๓. ระยะเวลาดำเนินการ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗

๔. แนวทางการคิดค้นนวัตกรรม ดังนี้

(v) แนวทางที่ ๒ การออกแบบและพัฒนานวัตกรรมชิ้นใหม่

๕. ประเภทของนวัตกรรม : นวัตกรรมด้านการจัดการเรียนการสอน

๖. หลักการและเหตุผล ความเป็นมา

การจัดการศึกษาปฐมวัย ถือเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้และเป็นการจัดการศึกษาที่แตกต่างไปจากการศึกษาในระดับอื่น ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายหลัก คือ การพัฒนาเด็กอย่างเป็นองค์รวมเน้นพัฒนาการเด็กในทุกๆด้าน หากพื้นฐานในขั้นนี้ไม่ได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมอย่างบริบูรณ์แล้วการเรียนรู้ในขั้นต่อไปย่อมประสบความยากลำบาก และยากที่ผู้เรียนจะพัฒนาได้อย่างเต็มตามศักยภาพ การส่งเสริมและพัฒนาควรทำตั้งแต่ในระดับปฐมวัย (๐-๖ ปี) เนื่องจากวัยนี้มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้มีความเจริญเติบโต และสามารถพัฒนาทุกด้านได้อย่างเต็มตามศักยภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพัฒนาการทางภาษาที่เจริญงอกงามอย่างรวดเร็ว

ภาษาเป็นสิ่งสำคัญสำหรับมนุษย์ เนื่องจากภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร เด็กใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสดงความต้องการ ควบคุมพฤติกรรมของผู้อื่น มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นแสดงความเป็นตัวตนของเด็ก ค้นหาข้อมูล คิดจินตนาการ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ หากไม่มีภาษา การติดต่อสื่อสารย่อมเป็นไปได้ด้วยความยากลำบาก สำหรับเด็กปฐมวัยแล้ว ภาษาจะถูกใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ รู้จักตนเอง รู้จักโลกรอบตัว ภาษาจะถูกใช้เพื่อบอกกล่าว ยอมรับ ปฏิเสธ อธิบายหรือแม้กระทั่งต่อต้าน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. ๒๕๕๒ : ๔) ภาษาจึงนับได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้โลกรอบตัวของเด็กตั้งแต่เกิด เป็นสื่อในการเรียนรู้ให้ความรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ ในโรงเรียน วิธีการเรียนรู้ภาษาจึงเป็นประเด็นที่ต้องพิจารณา ค้นหาหนทางที่เด็กเรียนรู้แล้วได้ผลดีมีความสุขในการเรียนรู้จนสามารถใช้ภาษาอย่างมีความหมาย ใช้ภาษาสื่อ ความเชื่อมโยงกับคนที่เด็กอยู่ใกล้ซิดได้ดีจนถึงระดับที่เด็กสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ยุคสารสนเทศนี้ผ่านภาษานั้นเอง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ. ๒๕๕๐ : ๗-๘) เพราะคนเราใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและการคิด หากปราศจากความสามารถในการใช้ภาษาแล้วแทบเป็นไปได้เลยที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ เด็กปฐมวัยใช้ภาษาเพื่อสื่อสารเมื่อเขาได้ทำกิจกรรมและมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล กระบวนการทางสังคมทำให้เด็กได้แลกเปลี่ยนความคิดเป็นภาษาพูดและการแสดงผลงานทางความคิดด้วยการวาดภาพ รับรู้และเข้าใจเรื่องต่างๆ จากการฟังและการอ่านเด็กมีความพร้อมและความสามารถที่จะเรียนรู้ภาษาตามระดับพัฒนาการและความแตกต่างระหว่างบุคคล เด็กจะเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมายจากประสบการณ์ตรงและการเลียนแบบ เด็กใช้ภาษาโดยการพูดได้อย่างมีศรัทธาเรียนภาษาโดยวิถีธรรมชาติ นอกจากนี้เด็กเรียนรู้ภาษาจากกิจวัตรประจำวัน เช่น การเล่นเกมการสนทนา ฟังนิทาน ร้องเพลง อ่านหนังสือต่าง ๆ อธิบาย หรือตอบสิ่งที่เด็กพบปะ เด็กเรียนรู้ภาษาจากครอบครัวอย่างเป็นธรรมชาติมิได้เป็นการจงใจสอนภาษาเป็นทางการ เด็กจะไม่รู้สึกว่าเป็นความยากลำบากที่จะเรียนรู้ภาษาเด็กใช้ภาษาอย่างมีจุดมุ่งหมาย เช่น บอกความต้องการ ออกคำสั่ง แสดงอารมณ์ แสวงหาความรู้

โดยการถาม และนำเสนอด้วยการเล่าเรื่อง เด็กสามารถคิดแบบการเขียนของตนเองขึ้น (อัญชลี ไสยวรรณ. ๒๕๕๓ : ๑)

ผลการวิจัยเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัยปี พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยสำนักงานส่งเสริมสุขภาพอนามัย กระทรวงสาธารณสุขเป็นการสุ่มสำรวจเด็กอายุ ๔ -๖ ปี ทั่วประเทศ ๔ ภาค พบว่าเด็กมีพัฒนาการด้านภาษาช้ากว่าด้านอื่น ซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าพัฒนาการด้านภาษามีความสัมพันธ์กับพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กมากกว่าด้านอื่น ๆ ขณะที่ พรพิไล เลิศวิชา ได้สรุปไว้ว่า การพัฒนาภาษา โดยรวมของเด็กไทยกำลังถดถอยลงไป ปัญหาเด็กไม่ชอบอ่านหนังสือ อ่านไม่คล่อง เขียนไม่คล่อง กลายเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขเร่งด่วน (พรพิไล เลิศวิชา. ๒๕๕๓ : ๑) พัฒนาการทางภาษาของเด็กกำลังเป็นประเด็นที่กล่าวถึงกันมาก กระแสสังคมต้องการให้อ่านหนังสือให้ทารก และเด็กเล็กฟังทุกวัน ท่ามกลางความเจริญก้าวหน้า พบว่า การพัฒนาภาษาโดยรวมของเด็กไทยกำลังถดถอยลงไป ปัญหาเด็กไม่ชอบอ่านหนังสือ อ่านไม่คล่อง เขียนไม่คล่อง กลายเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขเร่งด่วน (พรพิไล เลิศวิชา. ๒๕๕๓ : ๑) อีกทั้งปัญหาการเรียนรู้อาษาของเด็กปฐมวัย ซึ่งเกิดจากการสอนที่ครูมุ่งเน้นสาระทางภาษาเป็นหลักทำให้การเรียนการสอนไม่น่าสนใจไม่เป็นไปตามธรรมชาติคือไม่เหมาะกับวัย ความสนใจและความสามารถของเด็กและเมื่อคำนึงถึงประโยชน์ที่เด็กจำเป็นต้องใช้ภาษาในการเรียนรู้และการสื่อสารในชีวิตจริง พบว่า การสอนภาษาแบบเดิม (traditional approaches) ซึ่งเป็นความเข้าใจและทักษะทางภาษาเป็นหลัก ไม่เน้นความสำคัญของผู้เรียน และไม่นำทฤษฎีการเรียนรู้และทฤษฎีทางภาษามาใช้ร่วมกัน ไม่เน้นความสำคัญของการประสบการณ์ และภาษาที่เด็กใช้ในชีวิตจริง จึงไม่ได้ให้ออกาสเด็กเรียนรู้ภาษาและใช้ภาษาเพื่อสื่อสารอย่างมีความหมายเท่าที่ควร สอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (๒๕๕๔ : ๙) ที่สรุปไว้ว่าปัจจุบันพบว่า มีความสับสน ในการจัดประสบการณ์ทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยอย่างเห็นได้ชัด โรงเรียนบางแห่งมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนว่าหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๔๖ ไม่สอนการอ่านเขียน จึงละเลยการจัดประสบการณ์ทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย ในขณะที่โรงเรียนบางแห่งจัดประสบการณ์ทางภาษาที่เน้นทักษะภาษาเช่นเดียวกับการสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เพื่อสนองความต้องการของผู้ปกครองที่ขาดความเข้าใจเรื่องพัฒนาเด็ก โดยองคร่วม สอดคล้องกับผลการสำรวจและสัมภาษณ์ ครูผู้สอนระดับปฐมวัยเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา ความเข้าใจในการจัดประสบการณ์เกี่ยวกับทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า ความเข้าใจของครูปฐมวัยเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยรวมอยู่ในระดับต้องปรับปรุง มีครูปฐมวัยบางส่วนปฏิบัติไม่เหมาะสมกับทักษะทางภาษาแรกเริ่ม ในด้านการจัดประสบการณ์ทางการอ่าน เขียนโดยเน้นการท่องจำหรือทำแบบฝึกหัดอ่านเขียนอย่างเป็นทางการขาดความเข้าใจในเรื่องการประเมินพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย ถึงแม้รัฐบาล จะพยายามปฏิรูปการศึกษาโดยส่งเสริมให้ครูจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญมาโดยตลอดแนวการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาแบบเดิมที่มุ่งเน้นวิชาการ ยังคงปรากฏให้เห็นในสถานศึกษาระดับปฐมวัยทั่วไป ทั้งของรัฐและของเอกชน ทั้งนี้เพื่อตอบสนองต่อค่านิยมของผู้ปกครองที่ต้องการให้บุตรหลานของตนอ่านออกเขียนได้และตอบสนองนโยบายของผู้บริหารที่ต้องการให้เด็กอ่านออก เขียนได้ เมื่อขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เพื่อให้โรงเรียนผ่านการประเมินภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) ซึ่งการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาแบบเดิมดังกล่าวนี้ นับเป็นการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาปฐมวัย และหลักการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่เน้นการเตรียมความพร้อมและการพัฒนาเด็กตามธรรมชาติการ

เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงที่หลากหลาย มุ่งเน้นกระบวนการมากกว่าเนื้อหาวิชาการ (กรมวิชาการ. ๒๕๖๐ : ๓-๕)แนวทางแก้ไขและการที่จะพัฒนาเด็กปฐมวัยให้เกิดการเรียนรู้ภาษาอย่างต่อเนื่อง จำเป็นต้องอาศัยการปฏิบัติที่เหมาะสมกับพัฒนาการ (Developmentally appropriate Practice) โดยเริ่มตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การสร้างหลักสูตร การจัดสภาพแวดล้อม และการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมกับพัฒนาการทางภาษาแรกเริ่มให้สอดคล้องกับความสนใจ และความแตกต่างของเด็กเป็นรายบุคคล (National Association for the Education of Young Children [NAEYC] & International Reading Association [IRA]. ๑๙๘๘) การปฏิบัติที่เหมาะสมกับพัฒนาการทางภาษา จึงเป็นสิ่งทีครูปฐมวัยและ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยควรคำนึงถึง และศึกษาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อที่จะได้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ทางภาษาให้เหมาะสมกับพัฒนาการ อีกทั้งนำบริบททางวัฒนธรรม ศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี และภาษาที่ติดตัวเด็กก่อนเข้าเรียนมาใช้ในการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย (ภิญญาดาพัชญา เพ็ชรรัตน์. ๒๕๕๑: ๔๐)

จากผลการประเมินพัฒนาการของนักเรียนที่จบหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต ๑ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต ๑. ๒๕๖๕ : ๓๕) ยังพบว่า การใช้ภาษาสื่อสาร และความเชื่อมั่นในตนเอง มีพัฒนาการตามระดับคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้ นักเรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะด้านการใช้ภาษา จึงทำให้เกิดปัญหา ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเด็กฟังแล้วไม่สามารถนำไปพูดถ่ายทอดให้ผู้อื่นฟังได้และยังไม่กล้าแสดงออกส่งผลกระทบต่อการทำงานและผลการพัฒนาการด้านต่างๆ ไม่มีประสิทธิภาพซึ่งเป็นปัญหาต้องรีบแก้ไขโดยเร่งด่วน ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาปฐมวัยและส่งผลกระทบต่อถึงคุณภาพเด็กไทยในอนาคต และปัญหาดังกล่าว อาจเนื่องมาจากเกิดจากครูผู้สอนในระดับปฐมวัยหรือระดับชั้นอนุบาลบางส่วนที่ไม่ได้จบการศึกษาตรงสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยและอาจเป็นเพราะขาดแคลนรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่มีความหลากหลาย เพื่อให้ครูได้เลือกใช้ได้ตามความสนใจ

การจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาโดยใช้เพลงเป็นฐานด้วยอัตลักษณ์ของอุบลราชธานี ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบนีโอฮิวแมนนิส (Neo Humanist) สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาล ๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ โรงเรียนเมืองอุบล มีพื้นฐานของทฤษฎีทางสติปัญญาของเพียเจท์ (Piaget's Theory) ว่าด้วยพัฒนาทางสติปัญญาที่เน้นการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติที่เด็กสามารถสร้างความรู้ได้เองโดยใช้กระบวนการสร้างสรรค์การเรียนรู้ (Constructive process of learning) พัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กอายุ ๒-๗ ปี วัยนี้มีโครงสร้างทางสติปัญญาที่จะใช้สัญลักษณ์แทนวัสดุสิ่งของที่อยู่รอบๆ ตัวได้ หรือมีพัฒนาการทางด้านภาษาโดยเริ่มพูดเป็นประโยค และเรียนรู้คำต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ใช้ภาษาเพื่อช่วยในการแก้ปัญหาได้สามารถเล่นสมมติหรือแสร้งทำได้ เด็กวัยนี้เรียนรู้จากการสัมผัสจับต้องสิ่งที่เป็นรูปธรรม) การใช้แนวคิดเกี่ยวกับการทำงานของสมอง (Brain-based learning) ว่าด้วยการเรียนรู้โดยการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงกันเอง เพื่อให้เกิด “วงจร” ขึ้นจำนวนมาก เป็นการเพิ่มเส้นใยประสาทในสมอง จัดการเรียนรู้ที่มีพื้นฐานอยู่บนข้อเสนอแนะของงานวิจัยทางด้านประสาทวิทยาเป็นการเรียนรู้ตามตั้งอยู่บนฐานของสิ่งที่เรารู้ในปัจจุบันเกี่ยวกับโครงสร้างและหน้าที่ของสมองมนุษย์ในแต่ละระยะขั้นของพัฒนาการ (กมลพรรณ ชิวพันธ์ศรี . ๒๕๔๘ : ๖-๑๗) และแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบนีโอฮิวแมนนิส (Neo Humanist) เป็นแนวทางการสร้างวินัยในตนเองให้เกิดขึ้นกับเด็กปฐมวัยอย่างมีความสุข เพื่อให้สมองเกิดการเรียนรู้ไม่เกิดการปิดกั้นการเรียนรู้โดยเลือกใช้หลักการที่สอดคล้อง

บริบทของผู้เรียนและบริบททางสังคมวัฒนธรรม การการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา สำหรับเด็กปฐมวัยพัฒนาการจัดประสบการณ์การพัฒนาทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้เพลง เป็นฐานด้วยอัตลักษณ์ของอุบลราชธานี ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบนีโอฮิวแมนนิส (Neo Humanist) จึงเป็นการจัดประสบการณ์โดยยึดเด็กเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอนและมีกิจกรรม การเรียนรู้เป็นไปตามหลักพัฒนาการและหลักการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ที่มีความเหมาะสมจะต้องเน้นประสบการณ์สำคัญทางภาษาที่หลากหลาย

จากแนวคิดและหลักการความสำคัญ ปัญหาด้านภาษาของเด็กปฐมวัยทั้งในระดับชาติ และ ระดับเขตพื้นที่การศึกษา นวัตกรรมเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจ ศึกษาถึงความสำคัญในการพัฒนาการจัดประสบการณ์การจัดการเรียนรู้อัตลักษณ์เพื่อพัฒนาทักษะทาง ภาษาโดยใช้เพลงเป็นฐานด้วยอัตลักษณ์ของอุบลราชธานี ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบนีโอฮิวแมนนิส (Neo Humanist) สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาล ๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ โรงเรียนเมืองอุบล เพื่อให้ ได้กระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาของผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปปรับใช้ใน บริบทและสถานการณ์การเรียนรู้ให้สอดคล้องและสนองตอบพัฒนาการ และธรรมชาติของผู้เรียนระดับ ปฐมวัยต่อไป

๗. วัตถุประสงค์ของนวัตกรรม

- ๗.๑ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟังของเด็กปฐมวัย
- ๗.๒ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการพูดของเด็กปฐมวัย
- ๗.๓ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการอ่านของเด็กปฐมวัย
- ๗.๔ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย
- ๗.๕ เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน เขียนของเด็กปฐมวัย

๘. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย คือ เด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาล ๓ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๗ โรงเรียน เมืองอุบล จำนวน ๑๑ คน โดยการใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

๙. เป้าหมาย

๙.๑ เชิงปริมาณ

- เด็กปฐมวัยร้อยละ ๘๐ มีทักษะทางภาษา
- เด็กปฐมวัยร้อยละ ๘๐ มีทักษะการฟัง
- เด็กปฐมวัยร้อยละ ๘๐ มีทักษะการพูด
- เด็กปฐมวัยร้อยละ ๘๐ มีทักษะการอ่าน
- เด็กปฐมวัยร้อยละ ๘๐ มีทักษะการเขียน
- เด็กปฐมวัยร้อยละ ๘๐ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

๙.๒ เชิงคุณภาพ

เด็กปฐมวัยมีความรู้ความสามารถในการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนในระดับดี
เด็กปฐมวัยมีทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ในระดับดี
เด็กปฐมวัยมีทักษะทางภาษาสูงขึ้น
เด็กปฐมวัยมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้ในระดับสูงขึ้น

๑๐. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนานวัตกรรม

๑๐.๑ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบนีโอฮิวแมนนิส (Neo Humanist)

หลักการที่สำคัญของแนวคิดนีโอ-ฮิวแมนนิส

หลักการที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ในรูปแบบของนีโอ-ฮิวแมนนิสต้นนั้น จะต้องประกอบด้วย หลักการสำคัญ ๔ ประการ ได้แก่

๑. คลื่นสมองต่ำ

ตามแนวคิดนีโอ-ฮิวแมนนิสต้นนั้นเชื่อว่าประสิทธิภาพการทำงานของคนเราจะเปลี่ยนไปตามคลื่นสมองที่เราส่งไป ยิ่งเราส่งคลื่นสมองที่ต่ำลงมากเท่าไรยิ่งมีประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้มากขึ้นเท่านั้น การที่คนเรามีคลื่นสมองต่ำนั้น หมายความว่า เรากำลังมีความสงบทางจิตใจ มีสมาธิ อารมณ์ดี ใจเย็น มีความคิดสร้างสรรค์ และไม่ฟังซ่านวอกแวก ซึ่งกิจกรรมที่ช่วยพัฒนานักเรียนเรียนในจุดนี้คือ การฝึกทำโยคะ นั่งสมาธิ ก่อนเข้าห้องเรียน ซึ่งจะช่วยให้กล้ามเนื้อและประสาทผ่อนคลาย เป็นกิจกรรมที่สร้างให้เด็กเกิดภาวะคลื่นสมองต่ำ ซึ่งเป็นหนึ่งในหลักการของการพัฒนาศักยภาพของเด็ก เช่น เตรียมความพร้อมให้เขาเรียนหนังสือได้อย่างสบายใจ หรือ กิจกรรมการเล่านิทาน การกอด เสียงเพลง ทำที่ หรือ แม้แต่คำพูดจากคนรอบข้าง มีส่วนทำให้คลื่นสมองต่ำได้เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ แนวการสอนแบบนีโอ-ฮิวแมนนิสต้นนั้น ไม่เชื่อเรื่องของการให้เด็กเรียน หรือ เล่น เพียงอย่างเดียว แต่ใช้เวลาควบคุมกันไป เพราะช่วงอายุ ๓-๖ ปี เป็นช่วงที่สมองของคนเราเจริญเติบโตมากที่สุด จึงควรพัฒนาสมองของเด็กอย่างเหมาะสม และใช้วิธีการที่จูงใจให้เด็กเรียนรู้ด้วยคลื่นอัลฟาหรือคลื่นสมองต่ำมากที่สุด

๒. การประสานของเซลล์สมอง

แนวการสอนแบบนีโอ-ฮิวแมนนิสต้น เชื่อว่าความฉลาดเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมมากกว่าพันธุกรรม ดังนั้นความฉลาดจึงเป็นเรื่องที่สามารถฝึกฝนกันได้ โดยความฉลาดนั้น แนวการสอนแบบนีโอ-ฮิวแมนนิสต้น เชื่อว่า เกิดจากเซลล์สมองประสานเข้าด้วยกัน จนเกิดสิ่งที่เรียกว่า เซลล์ประสานประสาท ซึ่งถ้าใครมีเซลล์ชนิดนี้มาก คนนั้นจะเรียนรู้เรื่องต่างๆ ได้ดีและรวดเร็วขึ้น เซลล์ประสานประสาทนี้จะขยายตัวได้ดีเมื่อมีการใช้มือและเท้าซึ่งเป็นอวัยวะที่มีปลายประสาทอยู่มาก ทำกิจกรรมต่างๆ อยู่เป็นประจำ ดังนั้นจึงทำให้กิจกรรมตามแนวคิดนีโอ-ฮิวแมนนิสต้นนั้น จึงเน้นให้เด็กเรียนและเคลื่อนไหวไปพร้อมกัน ให้เด็กได้ออกนอกห้อง ปีนป่าย วิ่งเล่น เพื่อให้มือกับเท้าทำงานมากที่สุด

๓. ภาพพจน์ของตัวเอง (SELF CONCEPT)

วัยเด็กเป็นวัยที่มีการรับรู้ในเรื่องจิตใจสำนึกสูงที่สุด จึงควรปลูกฝังเรื่องที่ดีและเรื่องที่เป็นด้านบวก ซึ่งจะช่วยให้เด็กจดจำเรื่องที่ดี อันจะช่วยให้เขาพัฒนาชีวิตต่อไปในเชิงบวกได้ ส่วนการดูค่า ต่อว่า หรือสบประมาท เด็กด้วยคำว่า เขาเขิน เขาไม่เก่ง หรือไม่ดีนั้น จะเป็นการกระตุ้นให้เขابั่นทึกแต่เรื่องราวด้านลบ ซึ่งจะส่งผลให้เขาแสดงพฤติกรรมด้านลบออกมาในอนาคตนั่นเอง ดังนั้นบทบาทของครูจึงเป็น

เรื่องสำคัญ เพราะในแนวการสอนแบบนีโอ-ฮิวแมนนิสต์ นั้น เชื่อว่าพฤติกรรมของครูคือบทบาทเรียนที่ดีที่สุดของเด็ก ดังนั้นคนที่เป็นครูจึงควรแสดงพฤติกรรมและสื่อสารกับเด็กอย่างเหมาะสม

๔. การให้ความรัก

การให้ความรักที่เต็มทีกับเด็ก และเขาสามารถรับรู้ได้ จะส่งผลดีต่อการเติบโตของเขา และมีแนวโน้มที่เขาจะแผ่แผ่ความรัก ไปยังบุคคลอื่น รวมไปถึงสิ่งอื่นด้วย ในทางกลับกันถ้าเด็กรู้สึกขาดความรัก เขาย่อมเรียกร้องต้องการการแสดงออกซึ่งความรัก เพื่อที่จะทำให้เขาได้รับความรัก โดยอาจแสดงออกมาในรูปแบบของการเรียกร้องความสนใจด้วยพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ต่าง ๆ ทำให้คุณครูตามแนวคิดของนีโอ-ฮิวแมนนิสต์นั้น จะต้องเป็นบุคคลที่อ่อนโยน ยิ้มแย้มแจ่มใส ให้คำชมพร้อมทั้งโอบกอดสัมผัสเด็กทุกคนเพื่อเป็นการแสดงออกถึงความรักนั่นเอง

จากที่กล่าวมาในข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสต์เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้เด็กเกิดคลื่นสมองที่เพื่อให้มีประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้มากขึ้น สภาพแวดล้อมสำคัญต่อการเรียนรู้ การประสานของเซลล์สมองเกิดจากการจัดกิจกรรมโดยใช้มือและเท้าการให้ความรักกับเด็กเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างการเรียนรู้แก่เด็ก และพฤติกรรมของครูคือบทบาทเรียนที่ดีที่สุดของเด็ก ครูจึงควรแสดงพฤติกรรมและสื่อสารกับเด็กอย่างเหมาะสม

๑๐.๑ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงเป็นฐาน

ธรรมชาติของเด็กปฐมวัยไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชายจะมีความสนใจในการร้องเพลงหรือการเคลื่อนไหวร่างกายในลักษณะต่างๆ ให้เข้ากับจังหวะเพลงการจัดกิจกรรมโดยใช้เพลงประกอบทำเป็นสื่อในการเรียนการสอน เพื่อเร่งความสนใจและก่อให้เกิดการเรียนรู้

ความสำคัญของการสอนเพลงสำหรับเด็กปฐมวัย คือ

๑. ทำให้การเรียนในเนื้อหาสนุกสนาน น่าสนใจ และเกิดความเพลิดเพลินในเรื่องที่เรียน
๒. ช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพ ทำให้การเคลื่อนไหวดูสง่างาม
๓. ผ่อนคลายความตึงเครียดของเด็ก
๔. ช่วยให้เกิดพัฒนาการทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา
๕. ฝึกความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก เช่น เมื่อผู้เลี้ยงดูเด็กเรียกให้ร้องเพลง หรือทำกิจกรรมในชั้นเรียนบ่อยๆ จะช่วยให้เด็กกล้าแสดงออก เป็นการปลูกฝังความเชื่อมั่นในตนเอง
๖. ส่งเสริมให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เช่น ผู้เลี้ยงดูเด็กเปิดโอกาสให้นักเรียนคิดทำประกอบ
๗. ส่งเสริมทักษะในการฟัง เช่น นักเรียนสามารถคาดเดาจังหวะหรือแสดงท่าทางให้เข้ากับจังหวะของเพลงได้
๘. สร้างความสัมพันธ์และความสามัคคีในการทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น ให้นักเรียนทำกิจกรรมประกอบเพลง โดยการจับมือกันเข้าเป็นวงกลม จับมือกันกระโดด ฯลฯ

กิจกรรมสำคัญที่ใช้เพลงเป็นหลักอยู่ ๔ ประการ คือ

๑. กิจกรรมเน้นจังหวะหรือการเคลื่อนไหวตามจังหวะนั้นๆ
๒. กิจกรรมการฟังเพลง
๓. กิจกรรมการร้องเพลง
๔. กิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบเพลง

ซึ่งในการการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยใช้เพลงเป็นฐานด้วยอัตลักษณ์ของอุบลราชธานี ในครั้งนี้ ประกอบด้วยทฤษฎีต่าง ๆ ดังนี้

๑. ทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning theory) คือ แนวความคิดของนักจิตวิทยาที่พยายามจะอธิบายเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ และการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นผลของการฝึกฝน ซ้ำซาก และเป็นไปในลักษณะถาวร ซึ่งไม่สามารถมองเห็นและสังเกตได้โดยตรง โดยที่นักจิตวิทยาแต่ละคนก็มีความเชื่อเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ในลักษณะที่ต่างกัน จึงเกิดมีทฤษฎีการเรียนรู้ที่สำคัญหลาย ๆ ทฤษฎี ซึ่งทฤษฎีการเรียนรู้เป็นการกล่าวถึงกฎและหลักการ สามารถอธิบายเงื่อนไขว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นหรือไม่ (พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพียวาร์ ยินดีสุข, ๒๕๔๘ : ๑๒๕)

๒. ทฤษฎีสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) คือ แนวคิดที่เน้นพัฒนาเด็กด้วยการสร้างความรู้ด้วยตนเองของเด็กโดยเน้นความสำคัญของตัวเด็ก โดยให้เด็กเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ส่งเสริมการพัฒนาภายในตัวบุคคล ให้พัฒนาความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ศึกษาขึ้นด้วยตัวเองมากกว่าที่จะรับความรู้ หรือเกิดความเข้าใจจากบุคคลอื่น และบุคคลจะเกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ได้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน และกระบวนการเรียนรู้ และการเรียนรู้จะเกิดขึ้นจากการลงมือทำหรือการทำงาน และปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างผู้เรียนในลักษณะการเผชิญสถานการณ์จริง ซึ่งมีหัวใจสำคัญในการจัดการเรียนรู้โดยเน้นการใช้ Active Process และจัดการเรียนรู้เป็นขั้นตอน เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาโครงสร้างทางปัญญา ให้เกิดขึ้นกับเด็กได้นั้น

ดังนั้นการจัดกิจกรรมโดยใช้เพลงเป็นฐานเป็นสื่อในการเรียนการสอน เพื่อสร้างความสนใจและก่อให้เกิดการเรียนรู้ จากการเรียนรู้ของตนเองผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีและใช้ทักษะกระบวนการและ กิจกรรมที่กระทำได้จากเพลงอย่างหลากหลาย ในการเรียนรู้

๑๐.๓ แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

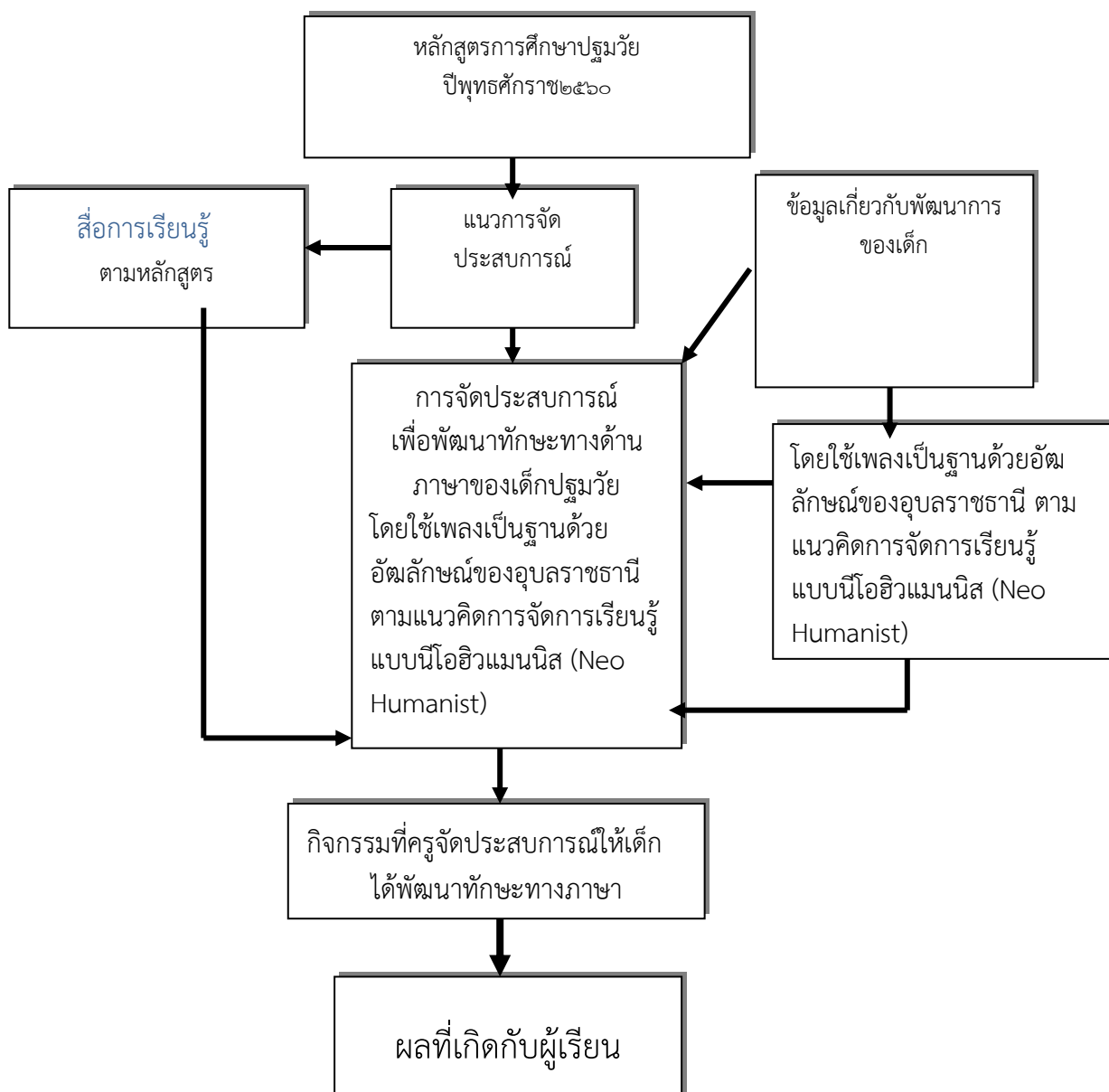
กระบวนการชุมชนทางวิชาชีพ จะช่วยยกระดับความรู้ความเข้าใจของครูแต่ละคน ทั้งมิติความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่จะสอนและความรู้ความเข้าใจต่อการสอน เช่น หลักสูตร จิตวิทยาการสอน การออกแบบกิจกรรม การวัดและประเมินผล เป็นต้น

๑. PLC ช่วยยกระดับทักษะของครูแต่ละคน เช่น ทักษะการออกแบบการ เรียนรู้ ทักษะ การสื่อสาร ทักษะ ICT ทักษะการวัดและประเมินผล ตลอดจนทักษะทางวิทยาศาสตร์ เช่น ทักษะการจัดการความขัดแย้ง ทักษะการจัดการอารมณ์ ทักษะการอยู่ร่วมกัน

๒. PLC ช่วยให้ครูแต่ละคนค้นพบความหมายของชีวิต ความหมายของการเป็นครูรู้สึกถึงคุณค่าของงานครู เห็นเป้าหมายที่สำคัญร่วมกันเป็นบุคคลและองค์กรการเรียนรู้ทำงานเป็นทีม มีความเป็นกัลยาณมิตร (ปณัสยา รัตนพันธ์ ๒๕๖๐ : ๗๙)

๑๑. การออกแบบกระบวนการเรียนรู้

แผนภูมิการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาเด็กปฐมวัย
โดยใช้เพลงเป็นฐานด้วยอัตลักษณ์ของอุบลราชธานี ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้
แบบนีโอฮิวแมนนิส (Neo Humanist)

จากแผนภูมิการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ เกิดจาก

๑. ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หลักสูตรสถานศึกษา และศึกษาแนวคิดการใช้เพลงเป็นฐาน และแนวคิด Neo-Humanist ที่เน้นการเรียนรู้อย่างมีความสุข

๒. ศึกษาวิธีการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน โดยใช้เพลงเป็นฐาน และใช้ระยะเวลาในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

๓. วิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ศึกษาแนวทางการออกแบบกิจกรรม ในการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของเด็กปฐมวัย เพื่อออกแบบนวัตกรรม คือ วิธีการจัดประสบการณ์โดยใช้เพลงเป็นฐานด้วยอัตลักษณ์ของอุบลราชธานี ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้ แบบ(Neo Humanist)

๔. ออกแบบการจัดประสบการณ์โดยใช้เพลงเป็นฐานด้วยอัตลักษณ์ของอุบลราชธานี ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้ แบบ(Neo Humanist) จำนวน ๔ เพลง เพลงละ ๔ กิจกรรม รวม ๒๐ แผนฯการจัดประสบการณ์ ประกอบด้วย

แผนการจัดประสบการณ์ที่ ๑-๕ (หน่วยกลางวัน – กลางคืน) เพลงกล่อมลูก๑

กิจกรรมการรู้จักเพลง

กิจกรรมเกมจากเพลง

กิจกรรมงานศิลปะจากเพลง

กิจกรรมเขียน อ่าน พูด จากเพลง

แผนการจัดประสบการณ์ที่ ๖-๑๐ (หน่วยวันเด็ก) เพลงกล่อมลูก ๒ (กิจกรรมการรู้จักเพลง กิจกรรมเกมจากเพลง กิจกรรมงานศิลปะจากเพลง และ กิจกรรมเขียน อ่าน พูด จากเพลง

แผนการจัดประสบการณ์ที่ ๑๑-๑๕ (หน่วยคนไทย) เพลงกล่อมลูก ๒ (กิจกรรมการรู้จักเพลง กิจกรรมเกมจากเพลง กิจกรรมงานศิลปะจากเพลง และ กิจกรรมเขียน อ่าน พูด จากเพลง

แผนการจัดประสบการณ์ที่ ๑๖-๒๐ (หน่วยคนไทย) เพลงกล่อมลูก ๒ (กิจกรรมการรู้จักเพลง กิจกรรมเกมจากเพลง กิจกรรมงานศิลปะจากเพลง และ กิจกรรมเขียน อ่าน พูด จากเพลง

๕ สร้างแบบประเมินทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน ๒ ชนิด เพื่อประเมินทักษะทางภาษา ได้แก่

แบบประเมินทักษะการฟัง การพูด จำนวน ๑๐ ข้อ

แบบประเมินทักษะการอ่าน และการเขียน จำนวน ๑๐ ข้อ

๖. สร้างแบบประเมินการรักการอ่าน การเขียน สำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน ๑๐ ข้อ

๗. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมได้แก่ ผู้อำนวยการ ครู วิชาการ และครูปฐมวัย และนำมาปรับแก้ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับการประเมินด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยใช้แบบประเมิน IOC

๘. กำหนดขอบเขตของการดำเนินการ โดยใช้โดยใช้เพลงเป็นฐานด้วยอัตลักษณ์ของอุบลราชธานี ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้ แบบ(Neo Humanist)

นวัตกรรม ได้แก่ แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้เพลงเป็นฐานด้วยอัตลักษณ์ของ

อุบลราชธานี ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้ แบบ(Neo Humanist)

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง ได้แก่ ทักษะทางภาษา

ระยะเวลา การเก็บรวบรวมข้อมูล โดย กำหนดระยะเวลา ๔ สัปดาห์ สัปดาห์ละ ๕ วัน รวม ๒๐ ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ ระหว่างเดือนมกราคม- กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ โดย จัดกิจกรรมในกิจกรรมเสริมประสบการณ์ และกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ตามตารางสอนที่รับผิดชอบ

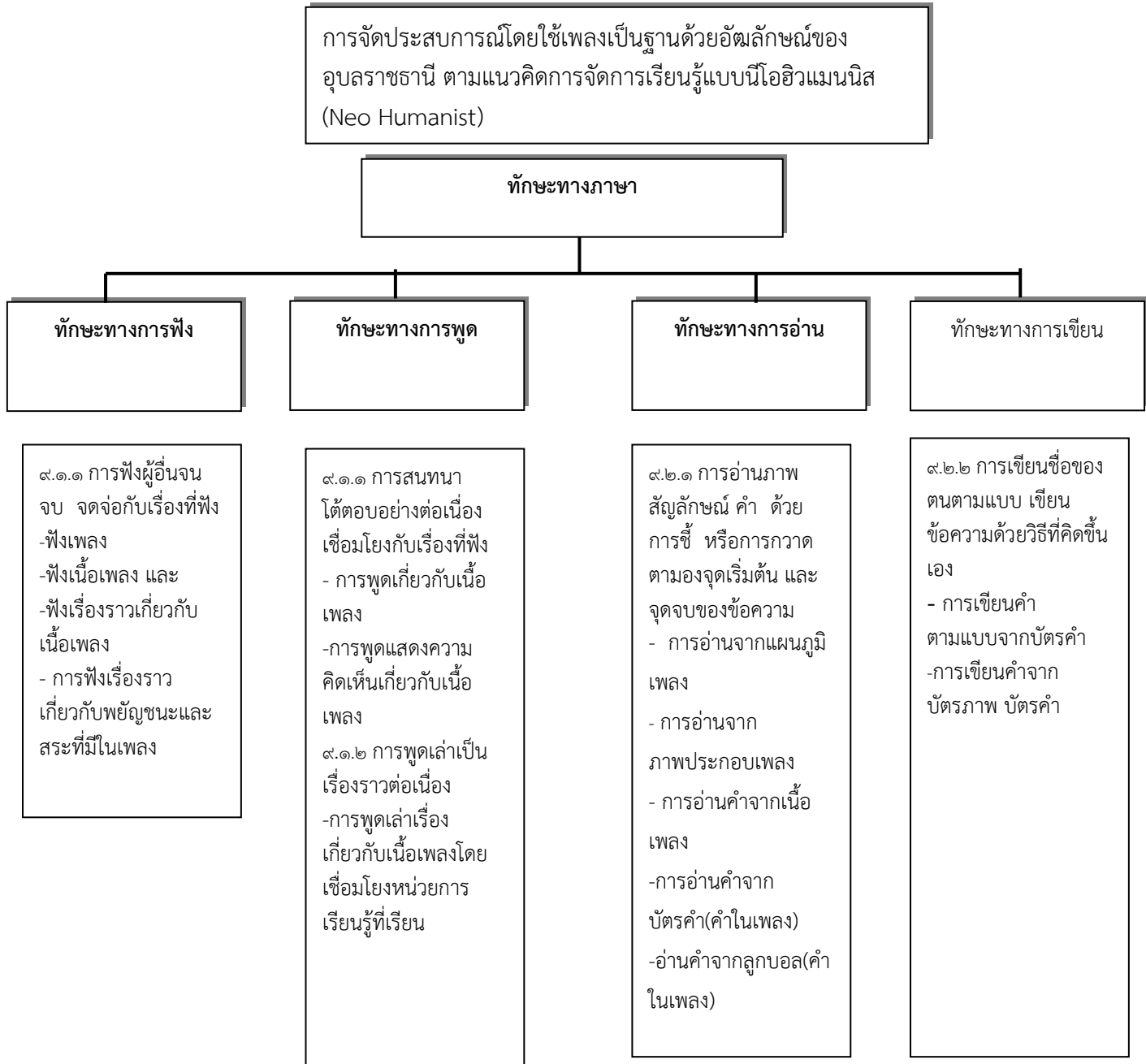
กลุ่มเป้าหมาย เป็นเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๓ จำนวน ๑๑ คน

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

๑๑. โครงสร้างและองค์ประกอบของนวัตกรรม

ที่	เรื่อง	จำนวน
๑	เพลงกล่อมลูก จำนวน ๔ เพลง เพลงละ ๔ กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมการรู้จักเพลง กิจกรรมเกมจากเพลง กิจกรรมงานศิลปะจากเพลง กิจกรรมเขียน อ่าน พูด จากเพลง	จำนวน ๒๐ แผนฯ จำนวน ๒ กิจกรรม จำนวน ๘ กิจกรรม จำนวน ๘ กิจกรรม จำนวน ๒ กิจกรรม
๒	แผนการจัดประสบการณ์ ๔ หน่วยการเรียนรู้	๑๘ ชั่วโมง
๓	แบบวัดทักษะภาษา	๑๐ ข้อ
๔	แบบประเมินทักษะภาษา	๑๐ ข้อ
๕	แบบประเมินเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้	๑๐ ข้อ

แผนภูมิโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาทักษะทางภาษาระดับปฐมวัย โดยใช้เพลงเป็นฐานด้วยอัตลักษณ์ของอุบลราชธานี ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้ แบบ(Neo Humanist)

๑๒. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- เด็กปฐมวัยมีความรู้ความสามารถในการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนในระดับดี
- เด็กปฐมวัยมีทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ในระดับดี
- เด็กปฐมวัยมีทักษะทางภาษาสูงขึ้น
- เด็กปฐมวัยมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้ในระดับสูงขึ้น

๑๓. งบประมาณเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา

จำนวน ๑,๐๐๐.- บาท

ที่	รายการ	จำนวน	ราคา
๑	กระดาษเอ ๔	๑ ลัง	๗๐๐ บาท
๒	กระดาษไวท์บอร์ด(ติดแม่เหล็กได้)	๑ ชุด	-๓๐๐ บาท

๑๔. การประเมินผล

แบบประเมินทักษะทางภาษา ๔ ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

จุดประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
๑.เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องที่ฟัง	ทดสอบ	แบบวัดทักษะทางภาษา	ผ่านร้อยละ ๘๐
๒.เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน	ประเมินทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน	แบบประเมินทักษะทางภาษา	ผ่านระดับดี
๓.เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้	วัดเจตคติ	แบบวัดเจตคติ	ระดับมาก

ภาคผนวก

รายละเอียดของนวัตกรรม

การพัฒนาทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้เพลงเป็นฐานด้วยอัตลักษณ์ของ อุบลราชธานี ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบนีโอฮิวแมนนิส (Neo Humanist) ได้ขั้นตอนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ ที่ใช้ในการจัดประสบการณ์โดยจัดในกิจกรรมเสริมประสบการณ์และกิจกรรม ศิลปะสร้างสรรค์ สัปดาห์ละ ๕ วันตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ การจัดประสบการณ์โดยใช้เพลงเป็นฐาน ด้วยอัตลักษณ์ของอุบลราชธานี ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบนีโอฮิวแมนนิส (Neo Humanist) จัดเต็มรูปแบบโดยการดำเนินกิจกรรม ๓ ชั้นกิจกรรมโดยจัดกิจกรรมในช่วงเวลา ๐๙.๓๐ - ๑๐.๒๐ น. ใช้เวลาในการจัดประสบการณ์ประมาณ ๓๐ นาที โดยบูรณาการในช่วงเวลา กิจกรรมเสริม ประสบการณ์ ๒๐ นาที กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ๓๐ นาที มีชั้นกิจกรรม ๓ ชั้น ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ ชั้นรู้จักเพลงด้วยอัตลักษณ์ของอุบลราชธานี ตามแนวคิดการจัดการ เรียนรู้แบบนีโอฮิวแมนนิส (Neo Humanist) (๕ นาที)

๑. กระตุ้นให้เด็กฟังเพลง โดยครูปรบมือ เคาะเครื่องให้จังหวะ เจียบเสียง หรือ กิจกรรมอื่น ๆ ที่กระตุ้นเร้าให้เด็กเกิดความสนใจ ก่อนที่จะชักชวนร้องเพลง

๒. เด็กฟังเพลงจากแถบบันทึกเสียง ฟังเพลงจากแผ่นเสียงหรือฟังเพลงโดยครูร้อง เพลงให้ฟังประมาณ ๒ -๓ ครั้ง ซึ่งเพลงจะสอดคล้องกับเนื้อหาของสาระการเรียนรู้ตามหน่วยการ เรียนรู้ กรณีครูร้องเพลง ครูอาจใช้การนำร้องเพลงโดยใช้เครื่องให้จังหวะ หรือกรณีที่ครูมีความ สามารถในทางดนตรีอาจใช้กีตาร์หรือเครื่องดนตรีอื่น ๆ ประกอบการร้องเพลง เด็ก ๆ ทุกคนร่วมกัน ปรบมือประกอบจังหวะ

๓. ระหว่างเด็กปฏิบัติกิจกรรมถ้าเด็กมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ครูใช้ แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบนีโอฮิวแมนนิส (Neo Humanist) เพื่อควบคุมตัวเองไม่ให้ก่อกวนและ ควบคุมเด็ก และเพื่อให้เด็กควบคุมตัวเองได้ หรือถ้าเด็กมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ครูใช้เทคนิคเคอร์ซี ทำให้เด็กเชื่อมั่น มั่นใจ มีความสุขและทำพฤติกรรมที่พึงประสงค์บ่อย ๆ คือการให้เด็กมีวินัยเชิงบวก ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบนีโอฮิวแมนนิส (Neo Humanist) ที่มีงานการวิจัยรับรองว่าช่วยสร้าง วินัยเชิงบวกแก่เด็กปฐมวัย และการมีวินัยเชิงบวกส่งผลต่อการจดจำ

ขั้นตอนที่ ๒ ชั้นเรียนภาษาโดยใช้เพลงเป็นฐานด้วยอัตลักษณ์ของอุบลราชธานี ตาม แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบนีโอฮิวแมนนิส (Neo Humanist) ๒๐ นาที)

วันที่ ๑ กิจกรรมฟังและอ่านจากเพลง เด็ก ๆ ฟังเพลงจากแถบบันทึกเสียง วิดีโอ หรือ ครูร้องให้ฟังแล้วแต่กรณี และให้เด็ก ๆ อ่านเพลงจากแผ่นภูมิเพลง โดยครูเป็นผู้อ่านนำ และ เด็ก ๆ อ่านตามครูทีละวรรค จนจบเพลง ๒ -๓ เที่ยว (สื่อ : วิดีโอเพลง แถบบันทึกเสียง แผ่นภูมิ เพลง)

วันที่ ๒ กิจกรรมเทียบคำหาคำเหมือน (ใช้บัตรคำเทียบหาคำที่เหมือนกันจาก แผ่นภูมิเพลง) เด็กอ่านคำจากบัตรคำตามครู เด็กนำบัตรคำเทียบหาคำเหมือนจากแผ่นภูมิเพลง เด็ก อ่านคำ อ่านประโยคจากแผ่นภูมิเพลง และอ่านคำจากบัตรคำ สื่อ : (แผ่นภูมิเพลง บัตรคำ)

วันที่ ๓ กิจกรรมคำที่หายไป ตามหาคำ (อ่านคำจากเพลงและหาคำที่หายไปจาก เพลง) เด็กอ่านคำ อ่านประโยคจากแผ่นภูมิเพลง เด็กอาสาสมัครนำกระดาษขาวไปปิดคำบางคำใน เพลง เด็กหาคำที่ถูกปิดไว้ เด็กพูดคำที่หายไปจากเพลง เด็กเคลื่อนไหวโดยการเดิน การกระโดด

เพื่อหาคำที่หายไป จากบัตรคำที่ครูวางไว้ โดยครูและเพื่อน ๆ พุดคำหายไปให้เด็กได้ฟังเสียงและ
หายไปจากประโยคในแผนภูมิเพลง เด็กอ่านคำ ประโยคจากแผนภูมิเพลง

(สื่อ : กระดาษขาวสำหรับปิดคำจากเพลง แผนภูมิเพลง บัตรคำ)

วันที่ ๔ กิจกรรมลูกบอลแสนสนุก (ฟังการออกเสียงคำแล้วหาคำจากบัตรคำ) เด็ก ๆ
อ่านแผนภูมิเพลง อ่านคำจากบัตรคำในลูกบอลตามครู เด็กอาสาสมัครโยนบอลและอ่านคำจากบัตรคำ
ที่ติดบนลูกบอลห้าเหลี่ยม โดยอ่านบัตรคำที่อยู่ด้านบนสุดของลูกบอล เคลื่อนไหวโดยการเดิน การ
กระโดด เพื่อหาคำที่ได้ยินเสียงและพุดจากบัตรคำที่อยู่ด้านบนสุดของลูกบอล

(สื่อ : แผนภูมิเพลง บัตรคำจากเพลง ลูกบอลทรงห้าเหลี่ยมสำหรับติดบัตรคำ)

วันที่ ๕ กิจกรรมอ่านหนังสือเพลง (อ่านคำ อ่านประโยคจากเพลง) เด็กดูภาพประกอบ
เพลง และอ่านประโยคตามหนังสือเพลง เด็กชี้คำและอ่านคำ อ่านประโยคจากหนังสือเพลง และ
อ่านประโยคจากแผนภูมิเพลง อ่านรายบุคคล อ่านรายกลุ่ม อ่านร่วมกัน

**ขั้นตอนที่ ๓ ขั้นสรุปการใช้ภาษาจากเพลง ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบนีโอฮิวแมน
นิส (Neo Humanist) (๕ นาที)**

วันที่ ๑. เด็กและครูร่วมกันฟังและร้องเพลงกล่อมลูก แสดงท่าทางประกอบเพลงตามเนื้อหา
เพลง และพุดเล่าเรื่อง และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อเพลง ร่วมกันสนทนาโต้ตอบอย่างต่อเนื่อง
เชื่อมโยงกับเพลงที่ฟัง และเนื้อหาการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้

วันที่ ๒. เด็กและครูร่วมกันร้องเพลงกล่อมลูก ดูภาพประกอบเพลง แล้วพุดเล่าเรื่องเกี่ยวกับ
ภาพ และช่วยกันจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์สำหรับระบายสีภาพ โดยให้เด็ก ๆ ระบายสีภาพ ในวันต่อมา

วันที่ ๓. เด็กและครูร่วมกันร้องเพลงกล่อมลูก เด็ก ๆ พุดเล่าเรื่องจากภาพประกอบเพลง
(อ่านจากภาพ) การพุด และอ่านคำจากสื่อลูกบอล

วันที่ ๔. เด็กและครูร่วมกันร้องเพลงกล่อมลูก เด็ก ๆ อ่านคำจากบัตรภาพ เขียนคำตาม
แบบ ในบัตรคำ เขียนประโยคตามแบบจากแผนภูมิเพลง หรือจากหนังสือภาพประกอบเพลง

วันที่ ๕. เด็กและครูร่วมกันร้องเพลงกล่อมลูก เด็ก ๆ อ่านคำ อ่านประโยคจากเพลง
อ่านคำ อ่านประโยคจากภาพประกอบเพลง

หน่วยการจัดประสบการณ์เรื่อง กลางวัน กลางคืน ชั้นอนุบาลปีที่ ๓

แนวคิด

กลางวัน - กลางคืน เกิดจากโลกหมุนรอบตัวเองและหมุนรอบดวงอาทิตย์ กลางวันเป็นเวลาที่ยอดแสงส่องสว่าง ทำให้มองเห็นสิ่งต่าง ๆ รอบตัวสีของท้องฟ้าจะเปลี่ยนแปลงตามเวลาและสภาพภูมิอากาศของแต่ละวัน เราปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของแต่ละวันแตกต่างกันตามหน้าที่และความรับผิดชอบ กลางคืนคือ ระยะเวลาตั้งแต่ท้องฟ้าไม่มีแสงอาทิตย์แล้ว ซึ่งเหมาะสำหรับการพักผ่อน ทั้งกลางวัน และกลางคืน มีความสัมพันธ์กับการดำรงชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพของคน การเจริญเติบโตของพืช และมีสัตว์บางชนิดออกหากินในเวลากลางคืน เราควรระมัดระวังจากสัตว์ที่มีอันตราย

การอรรถลักษณะจังหวัดอุบลราชธานี(ปราสาทและภูมิปัญญาท้องถิ่น)เพลงกล่อมลูก ท่วงทำนองซ้ำ มีการเอื้อนคำ และมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับการใช้ชีวิตประจำวันของคนในท้องถิ่น นิยมใช้ร้องกล่อมให้ลูก หลานนอน

ขอบข่ายการจัดประสบการณ์เรื่อง กลางวัน กลางคืน บูรณาการอรรถลักษณะจังหวัดอุบลราชธานี(ปราสาทและภูมิปัญญาท้องถิ่น)

วันที่	กิจกรรม					
	เคลื่อนไหวและจังหวะ	เสริมประสบการณ์	ศิลปะสร้างสรรค์	การเล่นตามมุม	การเล่นกลางแจ้ง	เกมการศึกษา
๑	เคลื่อนไหวพื้นฐาน - เคลื่อนไหวพื้นฐาน - เคลื่อนไหวในทิศทางต่างๆ	ความแตกต่างของเวลากลางวัน-กลางคืน - ปราสาทและภูมิปัญญาท้องถิ่น(เพลงกล่อมลูก) (การร้องเพลงกล่อมลูก)	๑. ปั้นดินน้ำมัน ๒. ระบายสี ภาพประกอบเพลง	เล่นมุม ประสบการณ์ ตามความสนใจ อย่างน้อย ๔ มุม	แมวจับหนู	ภาพตัดต่อแม่กล่อมลูก
๒	เคลื่อนไหวพื้นฐาน- เคลื่อนไหวประกอบเพลง กลางวัน-กลางคืน	ลักษณะกลางวัน ลักษณะกลางคืน และความแตกต่าง ปราสาทและภูมิปัญญาท้องถิ่น(เพลงกล่อมลูก) (การเทียบคำจากเนื้อเพลงกล่อมลูก)	๑. ระบายสี ภาพประกอบเพลง ๒. วาดภาพอิสระ	เล่นมุม ประสบการณ์ ตามความสนใจ อย่างน้อย ๔ มุม	เกมเป่าแก้ว ด้วยหลอดกาแฟ	เกมเรียงภาพ แบบอนุกรม (แบบรูป)

ขอขำการจัดประสบการณ์เรื่อง กลางวัน กลางคืน บูรณาการอัตลักษณ์จังหวัดอุบลราชธานี(ปราชญ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น)

(ต่อ)

วันที่	กิจกรรม					
	เคลื่อนไหวและจังหวะ	เสริมประสบการณ์	ศิลปะสร้างสรรค์	การเล่นตามมุม	การเล่นกลางแจ้ง	เกมการศึกษา
๓	เคลื่อนไหวพื้นฐาน - เคลื่อนไหวประกอบ อุปกรณ์(ลูกบอลขนาด เส้นผ่าศูนย์กลาง๒.๕ นิ้ว)	ลักษณะกลางวัน ลักษณะกลางคืน และความแตกต่าง ปราชญ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น(เพลง กล่อมลูก) (การเทียบคำจากเนื้อเพลงกล่อมลูก)	๑.ระบายสีภาพประกอบ เพลง ๒.ปั้นดินน้ำมัน	เล่นมุม ประสบการณ์ ตามความสนใจ อย่างน้อย ๔ มุม	โยนบอลใส่ตะกร้า และรับลูกบอลที่ กระดอนจากพื้น	เกมลอตโต้เกี่ยวกับ เพลงกล่อมลูก
๔	เคลื่อนไหวพื้นฐาน - เคลื่อนไหวเพลง ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์	- การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันตาม หน้าที่ความรับผิดชอบ ปราชญ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น(เพลง กล่อมลูก) (การเขียนคำจากเนื้อเพลงกล่อมลูก)	๑. วาดภาพอิสระ ๒. เขียนคำตามแบบ	เล่นมุม ประสบการณ์ ตามความสนใจ อย่างน้อย ๔ มุม	เกมตกปลา	เกมภาพและคำ
๕	เคลื่อนไหวพื้นฐาน - เคลื่อนไหวโดยมีผู้นำและ ผู้ตาม	ความสัมพันธ์ของคน พืช สัตว์ และ การเจริญเติบโตของพืช๕.สัตว์ที่ออก หากินในเวลากลางวันและสัตว์มีพิษ ปราชญ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น(เพลง กล่อมลูก) (การร้องเพลงและเขียนประโยคจาก เนื้อเพลงกล่อมลูก)	๑. เขียนคำเป็นประโยค ตามแบบ ๒. ปั้นดินน้ำมัน	เล่นมุม ประสบการณ์ ตามความสนใจ อย่างน้อย ๔ มุม	เกมนกสลับรัง	เกมภาพตัดต่อ๕-๖ชิ้น กลางวัน - กลางคืน

ตัวอย่างแผนการจัดประสบการณ์
แผนการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาเด็กปฐมวัย
โดยใช้เพลงเป็นฐานโดยใช้เอกลักษณ์ของอุบลราชธานี
ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส(Neo Humanist)

ระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๓
หน่วยการเรียนรู้เรื่อง กลางวัน กลางคืน
แผนการจัดประสบการณ์ที่ ๑ เวลา ๕๐ นาที ปีการศึกษา ๒๕๖๘

๑. สาระสำคัญ

กลางวัน - กลางคืน เกิดจากโลกหมุนรอบตัวเองและหมุนรอบดวงอาทิตย์ กลางวันเป็นเวลาที่เรา
อาทิตย์ส่องแสงสว่าง ทำให้มองเห็นสิ่งต่าง ๆ รอบตัวสีของท้องฟ้าจะเปลี่ยนแปลงตามเวลาและสภาพภูมิอากาศของแต่ละวัน เรา
ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของแต่ละวันแตกต่างกันตามหน้าที่และความรับผิดชอบ กลางคืนคือ ระยะเวลาตั้งแต่ท้องฟ้าไม่มี
แสงอาทิตย์แล้ว ซึ่งเหมาะสำหรับการพักผ่อน ทั้งกลางวัน และกลางคืน มีความสัมพันธ์กับการดำรงชีวิตประจำวันและการ
ประกอบอาชีพของคน การเจริญเติบโตของพืช และมีสัตว์บางชนิดออกหากินในเวลากลางคืน เราควรระมัดระวังจากสัตว์ที่มี
อันตราย กิจกรรมสำคัญในเวลากลางคืนคือ การนอน ซึ่งสำหรับเด็กปฐมวัยจะมีการนอนทั้งกลางวันและกลางคืน ข้อมูล
ลักษณะอุบลราชธานีสู่เอกลักษณ์สถานศึกษาโรงเรียนเมืองอุบลมาประยุกต์เข้ากับเนื้อหาสาระที่จำเป็นต้องเรียนรู้ คือ ปรัชญาและ
ภูมิปัญญาท้องถิ่น เรื่องเพลงกล่อมเด็ก ในการพัฒนาทักษะทางภาษาสามารถเริ่มได้ตั้งแต่วัยอนุบาล โดยการใช้เพลงเป็นฐาน
ด้วยกิจกรรมทางภาษาที่มีเพลงซึ่งเป็นสิ่งที่เด็กชอบเป็นสื่อหลัก ร่วมกับใช้เอกลักษณ์ของอุบลราชธานีตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส
(Neo Humanist)ที่มีหลักการสำคัญที่วิจัยแล้วพบว่าเป็นการสร้างคลื่นสมองต่ำ และความสุขแก่เด็กปฐมวัยนำมาบูรณาการใน
การพัฒนาทักษะทางภาษา

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้เด็กสามารถ

- ๒.๑ ฟังผู้อื่นพูดจนจบ และสนทนาโต้ตอบอย่างต่อเนื่องได้
- ๒.๒ อ่านคำด้วยการชี้ หรือกวาดตามองจุดเริ่มต้นและจุดจบของข้อความได้
- ๒.๓ พูดแสดงความคิดเห็นได้

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ สาระที่ควรเรียนรู้

- ๓.๑.๑ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับตัวอักษร เพลงกล่อมเด็ก
- ๓.๑.๒ ลักษณะของกลางวันและกลางคืน

๓.๒ ประสบการณ์สำคัญ

๓.๒.๑ การใช้ภาษา (๓. การฟังเพลง)

๓.๒.๒ การใช้ภาษา (๔. การพูดแสดงความคิด ความรู้สึกและความต้องการ)

๓.๒.๓ การใช้ภาษา (๘. การรอจังหวะที่เหมาะสมในการพูด)

๓.๒.๔ การใช้ภาษา (๑๐. การอ่านหนังสือภาพ หลากหลายประเภท/รูปแบบ)

๓.๒.๕ การใช้ภาษา (๑๒. การเห็นแบบอย่างการอ่านที่ถูกต้อง)

๓.๒.๖ การใช้ภาษา (๑๔. การสังเกตทิศทางการอ่านตัวอักษร คำ และข้อความ)

๓.๒.๗ การใช้ภาษา (๑๕. การอ่านและชี้ข้อความโดยกวาดสายตาตามบรรทัดจากซ้ายไปขวา)

๓.๒.๘ การใช้ภาษา (๑๗. การสังเกตตัวอักษรที่ประกอบเป็นคำผ่านการอ่านของผู้ใหญ่)

๔. การดำเนินกิจกรรม

๔.๑ ขั้นรู้จักเพลงโดยใช้สัญลักษณ์ของอุบลราชธานีตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส(Neo Humanist)๕ นาที

๔.๑.๑ เด็กนั่งเป็นกลุ่ม และครูนั่งลงเบื้องหน้าเด็ก และเปิดเพลงกล่อมเด็กให้เด็กฟัง

๔.๑.๒ เด็กและครูร่วมกันปรบมือ ตามจำนวนครั้งที่ครูกำหนด โดยครูใช้คำพูดแนะนำเด็ก ๆ และแสดงท่าทางประกอบการพูดแนะนำ เช่น ปรบมือ ๑ ครั้ง ปรบให้ดังกว่านี้ ปรบมือ ๒ ครั้ง ปรบให้ดังกว่านี้ เป็นต้น

๔.๑.๒ เด็ก ๆ ทุกคนร่วมกันปรบมือ ประกอบจังหวะช้า-เร็ว ตามจังหวะเพลงที่ร้อง
ครูพูด ชื่นชมเด็ก ๆ ทุกคนที่สามารถปฏิบัติพฤติกรรมที่ครูต้องการได้ โดยใช้คำพูดเช่น โอ้โฮ เด็ก ๆ ทุกคนปรบมือได้ถูกต้องตามจังหวะเลย สุดยอดเลยที่เด็ก ๆ ปรบมือ ๑ ได้ เป็นต้น)

๔.๒ ขั้นเรียนภาษาด้วยกิจกรรมเพลงเป็นฐานโดยใช้สัญลักษณ์ของอุบลราชธานี

ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส(Neo Humanist) (๑๕ นาที)

๔.๒.๑ เด็ก ๆ ฟังเพลงจากครู ครูนั่งลงเบื้องหน้าเด็ก และร้องเพลงกล่อมลูกซึ่งเป็นปราชญ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้เด็ก ๆ ฟัง ๑-๒ เที่ยว เด็ก ๆ ฟังเพลงร่วมกันจนจบ

๔.๒.๒ เด็กดูแผนภูมิเพลงกล่อมลูก ครูขออนุญาตเด็ก ๆ ยืนเพื่อชี้คำ และอ่านแผนภูมิเพลงให้เด็ก ๆ ฟังจนจบ ๑-๒ เที่ยว และให้เด็ก ๆ อ่านตามครูที่สรวรคจนจบเพลงก่อนแนะนำเด็กร้องเพลงโดยครูแจ้งเด็ก ๆ ให้อ่านเพลงจากแผนภูมิเพลงแล้วร้องเพลงร่วมกับครูหรือร้องเพลงร่วมกับแถบบันทึกเสียงเพลง

๔.๒.๓ เด็กและครูร่วมสนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเพลง โดยครูใช้คำถามนำ

เช่น

- เพลงที่ร้องเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
- เพลงที่ร้องควรนำไปร้องในช่วงเวลาใด เพราะเหตุใด
- เด็ก ๆ ชอบเพลงกล่อมลูกที่ครูนำมาให้ฟังหรือไม่ เพราะเหตุใด
- เด็ก ๆ อยากให้ผู้ปกครองร้องเพลงกล่อมลูกให้เด็ก ๆ ฟังหรือไม่ เพราะอะไร

๔.๒.๔ เด็ก ๆ ดูภาพประกอบลักษณะของเวลากลางวัน และกลางคืน จากสื่อภาพที่ครูนำมาให้ดู พร้อมสนทนาเกี่ยวกับลักษณะต่าง ๆ ของเวลากลางวัน และกลางคืน

๔.๒.๕ เด็ก ๆ อาสาสมัคร ๑-๒ คน เล่าประสบการณ์ถึงช่วงเวลาที่ชอบ บอกลักษณะ ช่วงเวลานั้น ๆ และบอกเหตุผลที่ชอบ เพื่อน ๆ ปรบมือให้กำลังใจเมื่ออาสาสมัครเล่าเรื่องจบ

๔.๓ ขั้นสรุปการใช้ภาษาจากเพลงเป็นฐานโดยใช้อัตลักษณ์ของอุบลราชธานี

ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส(Neo Humanist) (๕ นาที)

๔.๓.๑ เด็ก ๆ ทุกคนฟังและร่วมกันร้องเพลง “กล่อมลูกนอน” ซึ่งเป็นปราชญ์และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตามแถบบันทึกเสียง และคุณครู ๑-๒ เที้ยว ครูแนะนำเด็ก ๆ คนไหนจำเพลงได้ให้ร้องเสียงดัง คนจำไม่ค่อยได้ให้ร้องเบา ๆ หรือเคาะจังหวะตาม และชมเชยเมื่อเด็ก ๆ ร้องเพลงจบ

๔.๓.๒ เด็กดูแผนภูมิเพลงกล่อมลูกนอน พร้อมอ่านเพลงจากแผนภูมิเพลง ขณะ เด็ก ๆ อ่าน ครูขออนุญาตเด็ก ๆ ยืนอีกครั้งเพื่อชี้คำ และประโยคจากแผนภูมิเพลงจนจบ ๑-๒ เที้ยว

๔.๓.๓ เด็ก ๆ ทุกคนฟังและร่วมกันร้องเพลง พร้อมแสดงท่าทางประกอบเพลงตาม จินตนาการเพลง “กล่อมลูกนอน” ตามแถบบันทึกเสียง และคุณครู ๑-๒ เที้ยว อีกครั้ง

๔.๓.๔ เด็ก ๆ ร่วมกันแสดงบทบาทสมมติการนอนในช่วงเวลากลางคืน และครูเปิดเพลง กล่อมลูกให้เด็ก ๆ ฟัง

๕. สื่อการเรียนรู้

๕.๑ แผนภูมิเพลง “กล่อมลูกนอน”

๕.๒ แถบบันทึกเสียงเพลง “กล่อมลูกนอน”

๕.๓ สื่อภาพประกอบลักษณะช่วงเวลากลางวันและช่วงเวลากลางคืน

๖. การวัดผลและประเมินผล

๖.๑ สังเกตพฤติกรรม

๖.๑.๑ การฟังผู้อื่นพูด และสนทนาโต้ตอบกับครูและเพื่อน ๆ

๖.๑.๒ การอ่านคำด้วยการชี้ หรือกวาดตามองจุดเริ่มต้นและจุดจบของข้อความ

๖.๑.๓ การร้องเพลง และการอ่านเพลง

๖.๒ เครื่องมือที่ใช้สังเกตพฤติกรรม

- แบบสังเกตพฤติกรรมแบบไม่เป็นทางการ

- แบบประเมินทักษะทางภาษา

๗. กิจกรรมเสนอแนะ / ภาคผนวก

๗.๑ กิจกรรมเสนอแนะ

๗.๑.๑ เด็กแต่ละคนนำเพลงกล่อมลูกนอนไปเล่าเรื่องและร้องให้ผู้ปกครองฟัง พร้อมทั้งให้ผู้ปกครอง เพื่อเป็นการฝึกทักษะการพูดเล่าเรื่องและให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมด้วย

๗.๑.๒ ช่วงเวลากิจกรรมเล่าข่าวและเหตุการณ์ในวันอื่น ๆ ของสัปดาห์ให้เด็ก ๆ ทุกคนฝึกการ เล่าเรื่องจากเหตุการณ์ช่วงเวลากลางวัน และกลางคืนที่ตนปฏิบัติหรือเห็นผู้อื่นปฏิบัติทุกวัน ที่เรียนหน่วยการเรียนรู้กลางวัน กลางคืน

๗.๒ ภาคผนวก

๗.๒.๑ แผนภูมิเพลง “กล่อมลูกนอน”

๗.๒.๒ ภาพประกอบสื่อกลางวันและกลางคืน

๘. ความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะ ของผู้บริหาร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ความคิดเห็นของรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

- แผนการจัดการเรียนรู้มีความถูกต้องสอดคล้องกับทุกองค์ประกอบเห็นควรไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้
- เห็นควรปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ในเรื่อง

.....

(ลงชื่อ).....

(นางสาวนวิรัตน์ ไกยครุฑ)

รองผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองอุบล

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

- อนุญาตให้นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้
- ไม่อนุญาตให้นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้

(ลงชื่อ).....

(นางกฤติยา สีหา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองอุบล

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

๙. บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรม

๙.๑ ผลการจัดกิจกรรม

๙.๑.๑

๙.๑.๒

๙.๒ ปัญหาและอุปสรรค

.....

๙.๓ ข้อเสนอแนะ

-

ลงชื่อ.....

(นางสุภาภรณ์ ศิริชัยวัฒนกุล)

ครูประจำชั้น

ภาคผนวก

- ๑. แผนภูมิเพลง“กล่อมลูก”
- ๒. สื่อภาพประกอบหน่วยกลางวัน กลางคืน
- ๓. ภาพประกอบเพลงกล่อมลูก
- ๔. ภาพประกอบการจัดกิจกรรม

๑. แผนภูมิเพลง “กล่อมลูกนอน”

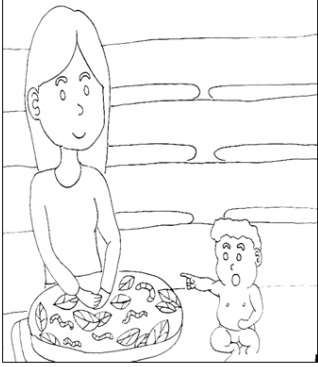

เพลงกล่อมลูกนอน

(ปราชญ์และภูมิปัญญาท้องถิ่นอุบลราชธานี)

นอนสาหล่าหลับตาแม่กล่อม
แม่ไปไฮ้เอาหมกไข่มามาหา
แม่ไปนาเอาจีปلامาป้อน
แม่เลี้ยงม่อนอยู่นอนอยู่สายไหม
ให้เจ้าหลับไว ไว ดั่งคำแม่ว่า
เอ้อ ฮะ เอ้อ ฮะ เอ้อ ฮะ เอ้อ

๒. ภาพประกอบเพลงกล่อมลูก

<p>ภาพประกอบเพลง หน่วย กลางวันกลางคืน</p> <p>เพลง กล่อมลูก ๑</p> <p>ผู้แต่ง ไม่ทราบแน่ชัด ภาพประกอบโดย นายสุหิต สอนแสงนิกรศึกษา</p>	<p>นอน สา หล้า หลับตา แม่ สิ กล่อม</p> 	<p>นอน อยู่แก้ว นอน แล้ว แม่ สิ ไทว</p>
---	--	---

<p>แม่ ไป ไล่ ได้ หมก ไข่ มาหา แม่ ไป นา จี ปลา มา ต้อน</p> 	<p>แม่ เลี้ยง หมอน นอน อยู่ สาย ไทม</p> 	<p>ให้ เจ้า หลับ โว โว ตัง คำ แม่ ว่า ไอ้...ไอ้...</p>
---	--	--

๓. สื่อภาพประกอบหน่วยกลางวัน กลางคืน

๔. ภาพประกอบการจัดกิจกรรม

ภาพการจัดกิจกรรมขั้นตอนที่ ๑ ชั้นรู้จักเพลง (๕ นาที)

ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละวัน ดังนี้

- กิจกรรมการฟังเพลง
- กิจกรรมแสดงท่าทางประกอบเพลง
- กิจกรรมเล่าเรื่องจากเพลง
- กิจกรรมอ่านเพลงจากแผ่นภูมิเพลง
- กิจกรรมร้องเพลงร่วมกัน

ภาพการจัดกิจกรรมชั้นตอนที่ ๒ ชั้นเรียนรู้เพลงด้วยเกม ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละวัน ดังนี้

- เกมหาคำที่หาย
- เกมเทียบคำ
- เกมภาพและคำ
- เกมตามหาคำ
- เกมลูกบอลแสนสนุก

ภาพการจัดกิจกรรมขั้นตอนที่ ๓ ชั้นสนุกกับเพลงด้วยงานศิลปะสร้างสรรค์

ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละวัน ดังนี้

- กิจกรรมรู้จักเนื้อหาจากเพลง
- กิจกรรมระบายสีภาพประกอบเพลง
- กิจกรรมเขียนคำจากเพลง
- กิจกรรมเขียนประโยคจากเพลง
- กิจกรรมอ่านเพลง

ครูเขียนคำตามแบบ

2. **Penyusunan Kata** 3
 a. **Menyusun kata** b. Menyusun kata
 c. **Menyusun kata**

1. ibu	2. ibu
3. ibu	4. ibu
5. ibu	6. ibu
7. ibu	8. ibu

2. **Penyusunan Kata** 3
 a. **Menyusun kata** b. Menyusun kata
 c. **Menyusun kata**

1. ibu	2. ibu
3. ibu	4. ibu
5. ibu	6. ibu
7. ibu	8. ibu

2. **Penyusunan Kata** 3
 a. **Menyusun kata** b. Menyusun kata
 c. **Menyusun kata**

1. ibu	2. ibu
3. ibu	4. ibu
5. ibu	6. ibu
7. ibu	8. ibu

2. **Penyusunan Kata** 3
 a. **Menyusun kata** b. Menyusun kata
 c. **Menyusun kata**

1. ibu	2. ibu
3. ibu	4. ibu
5. ibu	6. ibu
7. ibu	8. ibu

2. **Penyusunan Kata** 3
 a. **Menyusun kata** b. Menyusun kata
 c. **Menyusun kata**

1. ibu	2. ibu
3. ibu	4. ibu
5. ibu	6. ibu
7. ibu	8. ibu

2. **Penyusunan Kata** 3
 a. **Menyusun kata** b. Menyusun kata
 c. **Menyusun kata**

1. ibu	2. ibu
3. ibu	4. ibu
5. ibu	6. ibu
7. ibu	8. ibu

ภาพผลงานเด็ก(ผลงานการเขียนคำตามแบบ

